

Van aardappeleter tot assetmanager

Onlangs zat ik onder het gehoor van filosoof Jaffe Vink. Hij schetste de vooruitgang aan de hand van het schilderij "de aardappeleters" van Vincent van Gogh. U weet wel. Dat schilderij van de eenvoudige familie De Groot die aardappels eten onder een schemerende petroleumlamp. Toen van Gogh dit in 1885 schilderde had hij er geen weet van dat een krappe 150 jaar later bij Albert Heijn minstens 10 soorten aardappels, honderden soorten groenten en zelfs exotisch gekruide aardappelschijfjes in de schappen liggen.

We beheersen de vooruitgang!

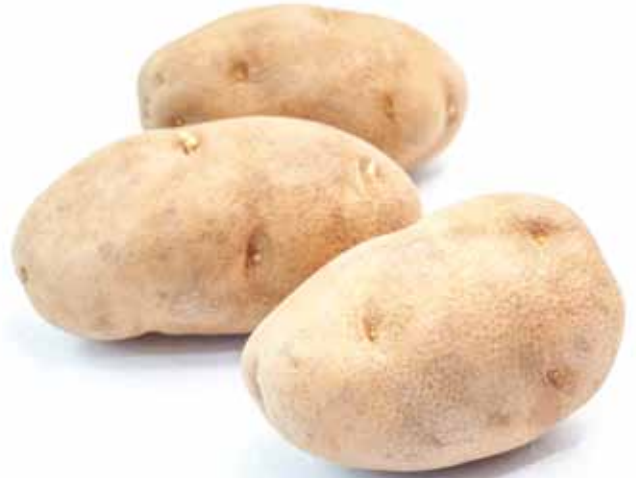
In materiële zin is er dus veel vooruitgang geweest wat inmiddels ook weer door velen wordt veroordeeld en als achteruitgang wordt beoordeeld. Kunstmest, gewasbeschermingsmiddelen, auto's, overconsumptie en allerlei andere rampspoed is ons immers afgelopen zestig jaar overkomen. Ik vraag me dan altijd stilletjes af of zo'n "milieudefensiedame" ook niet stiekem die courgette en aardappelschijfjes uit het schap van meneer Heijn trekt. Maar nee natuurlijk niet. Die shopt iedere week bio-logisch op de Pure markt bij het Amstelpark. Als een postmoderne aardappeleter van Van Gogh. Maar ik dwaal af. Het ging mij even om de veranderende wereld te schetsen. En dat in het licht van vooruitgang of achteruitgang. Ook onze groenwereld verandert snel. Zeker de wereld van de grote onderhoudscontracten bij en voor de overheid. Een kleiner wordende overheid en toenemende taken voor de markt (wat een vooruitgang!) maken beide partijen soms zenuwachtig. Koudwatervrees, onzekerheid, onervarenheid en opportunisme bepalen soms de sfeer. Aan de tafel zitten nog vaak aardappeleters. Uitvoerders, directievoerders en projectleiders met een Larenstein uit de 20e eeuw op zak. Vakmensen die het liefst praten en discussiëren over de kwaliteit van de grasmat, de staat van de bomen aan de Kerklaan en moeilijke vragen van het bestuur. Alles overzichtelijk gemanaged via een RAW-bestekje dat in de praktijk het beste werkt met een geven –en nemen mentaliteit van beide kanten.

Niet van vakbroeders die uren praten over hoe welke boom gesnoeid moet worden.

Daar hebben we andere specialisten voor.

Nee, er zijn moderne assetmanagers nodig die managen op kwaliteit en risico's

De komst van de beeldsystematiek in onze markt is geleidelijk gegaan en inmiddels van Rijkswaterstaat tot bedrijfstuin in gebruik. Daar is 10 jaar overheen gegaan. Maar de ontwikkelingen nu gaan sneller. In het kader van ontzorging, wijzigende regierollen, meer markt en minder overheid gaan we over op systeemgerichte contractbeheersing. En dan gaat het om de processen. Om kwaliteitsmanagement en risicomangement. U moet processen beheersen en als u deze processen beheerst is de kwaliteit van de buitenruimte (de asset van uw opdrachtgever) conform zijn wensen. Zo simpel is het. Om het wat formeler te zeggen; Het doel is om de optimale prestatie uit de assets te halen. En dat binnen acceptabele risico's en tegen aanvaardbare kosten, gemeten over de gehele levensduur van de buitenruimten. En daar zijn wij, buitenruimteondernemers pur sang de

specialisten in. Wij weten immers wat iets kost, wat de risico's zijn en hoe uw buitenruimte esthetisch of functioneel de langste levensduur heeft. Dat spel hebben we inmiddels geleerd of zijn we aan het leren. Deze week hebben we gebak op de zaak want we hebben voor het eerst twee tieners gescoord voor een assetmanagementplan. En ondanks een vierde positie qua prijs toch gescoord! Dat geeft uitdaging en kansen voor de toekomst voor ons én onze krijgsmacht! We beheersen de vooruitgang! We gaan een nieuwe tijd tegemoet. Niet van vakbroeders die uren praten over hoe welke boom gesnoeid moet worden. Daar hebben we andere specialisten voor. Nee, er zijn moderne assetmanagers nodig die managen op kwaliteit en risico's. En omgevingsmanagers, oftewel die goed communicerende uitvoerder of voorman in de wijk. Grote (infra)aanneemers werken al langer op deze wijze. Maar de MKB groenvoorziener moet er soms nog wat aan wennen. Kennisverbreding ook buiten ons eigen vak en schap is noodzakelijk. Het is alsof die aardappeletende familie de Groot 150 jaar later in de ledverlichte groenteafdeling van Albert Heijn staat. Onwennig, verbaasd, enthousiast of onzeker en zoekend naar die normale aardappel. Maar ze staan er wel! Het zal per aardappeleter verschillen of hij/zij dit als een vooruitgang of achteruitgang ervaart.

Wilco Boender
Commercieel manager, Verheij Integrale groenzorg

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-5140